

sælge og pantsætte, ere jagtberettigede, ligesom de i alt Fald, efter Lovforslagets § 1, vilde kunne indløse Jagtretten paa deres Grund. Hvad selve Lovforslagets § 9 angaaer, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke lægger megen Vægt paa denne Bestemmelse; jeg troer ikke, at den vil faae stor praktisk Betydning, men i alt Fald kan den jo ikke skade. Hvis derimod Uendringsforslaget Nr. 3 Lit. b skulde knyttes dertil, vilde jeg bestemt fraraade at gaae ind paa Paragraphen i den Skikkelse, den da vilde faae, deels fordi ogsaa her Livsfæsterne specielt fremhæves, og deels fordi den ærede Ordfører uden Tvivl har Ret i, at dersom den foreslaaede Bestemmelse, saaledes som den af Forslagsstillerne er affattet, blev føiet til Paragraphen, maatte den, efter Sammenhængen, nærmest forstaaes saaledes, at Jagtretten aldeles gik tabt for Eieren. Dette har muligen ikke været tilstgjet, men saaledes maatte hele Paragraphen, efter rigtige Fortolkningsregler, nærmest opfattes. Endelig turde ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. A. Hansen) befinde sig i en Feiltagelse, naar han troer, at der ved Uendringsforslaget Lit. b vilde opnaaes, at en Arvesfæster eller Livsfæster ikke for Fremtiden kunde skræve sig Jagtretten; thi der staaer kun, at vedkommende Bruger skal i ethvert Tilfælde være berettiget til at jage o. s. v.; og der behøvedes sandeligen en yderligere Bestemmelse for at bevirke, at en myndig Mand ikke gyldigen skulde kunne skræve sig en blot Berettigelse. Af de tilføiede Ord: „i ethvert Tilfælde“ vilde dette ikke kunne udledes; og det Modsatte vilde endog, hvis den af Udvalget foreslaaede nye § 15 optages i Loven, derved yderligere bestyrkes, idet denne Paragraph specielt gaaer ud paa, at den Jordbrugeren ved §§ 13 og 14 indrømmede Ret ikke ved nogen Contract skulde kunne indskrænkes.

S. A. Hansen: Den ærede Minister tog Ordføreren i Forsvar med Hensyn til, at jeg havde sagt, at Udvalget var enten gaaet videre end den af den ærede Ordfører opstillede Grundsætning, hvorefter han sagde de havde handlet, eller ikke engang vidt nok, idet Udvalget ikke var gaaet videre, end til at foreslaae, hvad der var aldeles nødvendigt for

Markfredens Skyld, men idet den ærede Minister troede at imødegaae mig, gav han mig fuldkommen Medhold, thi han sagde udtrykkelig, at denne Bestemmelse om at fange Røvene i Husfredens Skyld; altsaa har jeg fuldkommen Ret, naar jeg siger, at Udvalget er gaaet videre i sine Forslag end der udfordredes for Markfredens Skyld, og det var ikke Andet, jeg anførte imod Udvalget, end at det var gaaet videre, end den Grundsætning maatte føre det, som den selv sagde, havde ledet det. Naar det, foruden at opstille, hvad der udfordres for Markfredens Skyld, opstiller Noget, som fordres for Husfredens Skyld, saa er det gaaet videre, end den Grundsætning, Ordføreren paa staaer har ledet det, tilsiger, og deri har jeg altsaa den ærede Ministers Medhold. Den ærede Minister, forekommer det mig, har ogsaa anset det som en Hovedindvending mod Forslaget, at det gik videre, end til at sætte Brugeren istand til at forsvare sin Eiendom, idet vi ikke have opstillet nogen Bestemmelse om, at Vedkommende skulde aflevere Bildtet, men det er netop sset i Genhold til den Paastand, vi gjøre om, at Bildtet ikke tilhører Nogen, saalange den Jagtberettigede ikke har tilegnet sig det ved at skyde det. Jagtretten tilhører naturligvis vedkommende Godseier, og den vilde vi ikke betage ham, men Bildtet, som gaaer paa Grunden, tilhører ikke Godseieren inden han har skudt det. Naar altsaa Brugeren paa sin Mark skyder Bildt, saa kan Ingen sige Andet, end at dette Bildt tilhører Den, som har skudt det, thi det tilhører ikke nogen Anden. (Tscherning: Jo, naar det er mærket). Ja, naar der er bidt Mærke i det, saa kunde man vel sige: jeg har bidt Mærke i det, det er derfor mit. Derimod vil det Forslag, Udvalget stiller frem, føre til at berøve Vedkommende Noget; forsaavidt man nemlig vil betragte Bildtet som tilhørende Nogen, inden det er skudt, vil man i mange Tilfælde berøve den virkelige Eier det, for at give det til en Anden; thi mange Steder stode to Jagtdistricter op til hinanden, og naar Brugeren skyder et Stykke Bildt paa sin Grund, kan Ingen afgjøre, om det er kommet fra det ene eller det andet Jagtdistrict, altsaa kan man